I. FEJEZET

Néhány széles körben elterjedt „betegség”

„Nem a valóság kínozza az embert,
hanem a kép, melyet alkot magának róla.”
Epiktetos

Miután a legutóbbi fejezetben a leggyakoribb „betegségekre” és a hozzájuk tartozó konfliktusokra tértünk ki, az elkövetkezendőkben viszont még néhány nagyon széles körben elterjedt „betegséget” ismertetünk, és egy sor más olyant, amelyekre túlságosan gyakran gyógyíthatatlanként tekintenek. Sajnos túl sok ilyen problémával érintett személy van meggyőződve arról, hogy ez maga az elkerülhetetlen vég, amit csak elodázni lehet, rövidebb-hosszabb ideig. E sulykolt hiedelemre alapozzák az egészségügyi hatóságok és a gyógyászati ipar a „kutatási és kezelési célzatú” iszonyatos befektetéseket. De ez még nem minden. Ezek mellett egyházi, karitatív, iskolai és társadalmi szervezetek tömege intéz felhívást önkéntes adományozásra. Kéretlen jóakaróink hangos és nagyszabású reklámkampányokat rendeznek, amelyeket megelőzésként szolgáló információként adnak el, valódi céljuk azonban, hogy félelmet, konfliktust keltsenek az emberekben! Ne felejtsük, hogy a félelem, a konfliktus az, ami „beteggé” tesz. Az eddigi fejtegetések fényében viszont világossá válik, a rendszer engedelmes résztvevői csak egy rögeszme után loholnak hiába, hiszen minden kutatásba és kezelésbe pumpált hatalmas befektetés ellenére az emberek továbbra is csak ugyanúgy szenvednek és halnak meg. Vajon mindenkinek ennyire tisztességtelen lenne a szándéka? Bizonyára nem. Szinte mindannyiunkat manipulálnak. Csak nagyon kevés ember ismeri pontosan az alapvető tervet, akiknek úgymond „van beleszólása a dolgok menetébe”. Ráadásul az ő kezükben van minden lehetséges tájékoztatási eszköz is. Minden közintézmény, a kórházak, az iskolák, a bíróságok, a hatóságok, még a média is nekik engedelmeskedik. Így lehetséges manapság a társadalom jólétéért munkálkodás álcája mögött ügyesen elrejtőzni.

A megfelelő pozícióban lévő személyek biztosan el vannak kötelezve, aminek következtében az egész rendszer csapdába esett. Ezért várjuk hiába, hogy a jelenlegi illetékesek megerősítsenek és népszerűsítsenek olyan felfedezéseket és gyógyászati módszereket, amelyek valóban a betegeknek kedveznek. Ezt nem lehet.Nem ezért vannak. Tudományellenesnek kiáltják ki, hisz rontja az üzletüket. Aki megkísérel új módon gyógyítani, azt kiközösítik, lejáratják, és ha nem fogja be a száját, akkor eltávolítják. Jó hír azonban, hogy csak addig szedhetnek rá minket, míg tudatunkra nem ébredünk, vagyis addig, amíg mindehez engedelmesen hozzájárulunk: „Óh, mondja meg drága doktor úr, mi a bajom… Tehetetlen vagyok, kérem, gyógyítson meg... Ezt a borítékot pedig fogadja el... Remélem jó munkát végez...". Eljött az idő, hogy kinyissuk szemünket és ráébredjünk arra, hogy önállóan gondolkodni tudó lények vagyunk. **Rendkívül fontos, hogy tudatosítsuk magunkban vesztenivalónkat és azt a felelősségünket, hogy rólunk senki más nem dönthet, helyettünk más nem cselekedhet!**

Az elkövetkezendőkben megvizsgáljuk az áttét (metasztázis) fogalmát, amelyet mindenképpen érdemes újraértelmezni; és közelebbről megnézzük azt, hogy általában hogyan és miként szokták közölni a páciensekkel az orvosok a diagnózisaikat. Mind a kettő időzített bomba, amelyek rettenetes következményekkel járhatnak.

AZ ORVOSI TEVÉKENYSÉG FOLYTÁN BEKÖVETKEZŐ (IATROGÉN) KONFLIKTUSOK ÉS AZ ÁTTÉT FOGALMA

Vegyük példának a nők – sajnos túlságosan is gyakori – esetét az emlőrákkal. Korábban már láttuk, hogy egy jobbkezes nő, akinek a bal mellében keletkezik daganat, egy olyan súlyos érzelmi megrázkódtatást élt át, amelyben ő és a gyermeke érintett, tehát egy függőleges irányú (szülő-gyermek) konfliktusról van szó. Ha ezzel szemben a jobb mell érintett, vízszintes irányultságú konfliktusról van szó, ez legtöbb esetben a partnerrel kapcsolatos.

Gyakran előfordul, hogy az egyik mellet eltávolítják és közvetlenül azt követően csontrák alakul ki ugyanazon a helyen, ahol az amputációt végrehajtották. A diagnózis: áttét. Mivel a nő állandó orvosi ellenőrzés alatt van, rögtön sugárterápiával kezelik, hogy a csontrák áttétnek megálljt parancsoljanak! Rövid idővel később tüdőrákot diagnosztizálnak, a diagnózis szintén áttét. A legtöbb ilyen esetben az előrejelzés már igen aggasztó.

Vizsgáljuk most meg ezt a biológiai folyamatot az Új Orvostudomány törvényszerűségeinek nézőpontjából.

A példánkban szereplő nő egy borzalmas érzelmi megrázkódtatást élt át, mert a fiát egy autó elgázolta, és két hétig életveszélyben, kómában volt.

Az emlőrák az agy biológiai megoldása, hogy tápláló tejet válasszon ki az élet-halál közt lebegő, önmagát ellátni képtelen fiának. Ha az anya megbirkózna az érzelmi traumával, az agya megfordítaná a kiadott parancsot, és elkezdődne a helyreállítási szakasz. A daganat betokozódna, vagy mykobaktériumok jelenlétében elsajtosodna. De a kezelőorvosa sajnos nem ismeri az Új Orvostudomány törvényszerűségeit, és megoperálja, leveszi a mellét a hivatalos, iskolában oktatott orvostudomány szabályai szerint. Vajon mit érez az a nő, aki az altatásból felébredve látja, hogy megcsonkították? Ön mit érezne? Egy második heves érzelmi megrázkódtatást él át, ezúttal egy kisebbrendűségi, értéktelenségi konfliktussal. Az agy aktiválja a konfliktusnak megfelelő biológiai programját, hogy elbontsa a csontsejteket azon a helyen, ami miatt a nő értéktelennek érzi magát. Szó sincs tehát áttétről, ez egy második érzelmi megrázkódtatás!

A hagyományos orvostudomány álláspontja, hogy szervezetünkben a rosszindulatú, rákkeltő sejtek az elsődleges betegségi gócból, a vérereken vagy a nyirokrendszeren át elvándorolnak, és másutt is rákot okoznak… Ez badarság! Úgy látszik még arról is megfeledkezünk, hogy a mellrák esetében sejttömeg növekedésről van szó, míg a csontráknál a sejtek elbomlásáról, azaz pontosan az ellenkezőjéről! Ezek a daganatsejtek fölöttébb elvetemültek és intelligensek lehetnek, hogy útközben hipp-hopp fordított működésre váltanak át! Közben megfeledkezünk a nagy faló (makrofág) sejtekről is. Hiszen ezek a hatalmas immunsejtek egyszerűen felfalják az azonosíthatatlan, sérült vagy nemkívánatos betolakodókat, miközben ösztökélik (stimulálják) a többi immunsejtet is. Nagy mennyiségben képesek baktériumokat, vírusokat felfalni anélkül, hogy belepusztulnának. Arról se feledkezzünk meg, hogy az áttét elmélete a mai napig tudományos feltételezés, amit a valóságban, laboratóriumban soha nem tudtak bebizonyítani! Az érintetteket mégis e feltételezésnek megfelelően kezelik… Mindenki magának tegye fel a kérdést. Vajon miért? Ha nem a betegnek, akkor kinek használ ez?

Egyetlen szó embert ölhet

„Kedves Asszonyom – így szól az orvos – *Kemoterápiát kell kapjon, mert a rákja átterjedt a csontokra is, és az áttéteket meg kell állítanunk.!"* – Ezen a ponton újabb súlyos érzelmi megrázkódtatás következik be. Ha a diagnózis okozta érzelmi megrázkódtatás ismét kisebbrendűségi érzelmekkel jár, a csontráknak ezzel újra rendesen „befűtünk"! Ha a súlyos érzelmi megrázkódtatás ezzel szemben halálfélelmet vált ki, mert *„Tehetetlen vagyok, az áttéttel szemben, ellephetik az egész testemet, mi lesz velem!"* – Az agy beindítja a megfelelő biológiai programot, és gondoskodik a tüdőhólyagocskák elszaporodásáról, hogy azzal több oxigént tudjunk felvenni és ennek következtében túl tudjunk élni. Így jön létre a tüdőrák! Ez véletlenül sem áttét, hanem egy harmadik súlyos érzelmi megrázkódtatás!

E fejtegetések alapján az áttét fogalma is nyilvánvalóan veszít eredeti jelentéséből. Világossá válik tehát, hogy egy diagnózis közlésénél mindig kötelező a legnagyobb elővigyázatossággal eljárni, ha el akarunk kerülni egy új, tragikus következményekkel járó érzelmi megrázkódtatást.

A kemoterápia

Akkor hogyan magyarázhatók a gyógyulási sikerek a kemoterápiás kezelések után? Hamer doktor szerint ezek a „betegek" a kemoterápia ellenére gyógyulnak meg! Azzal magyarázza, hogy a rákműtétek kb. 30 százalékánál valójában egy „régi" daganatról van szó, ami veszélyt már nem jelentett a „beteg" számára. Ha a páciensek e 30%-át egyszer is kemoterápiának vetik alá, akkor Hamer doktor szerint teljesen érthető módon, sokukban félelmek támadnak a kemoterápiás kezelés miatt. Ezek az emberek egy új, a diagnózis okozta konfliktusba kerülnek, és végső soron belehalnak ennek következményeibe. Viszont mindazok, akik a kemoterápia vagy a régebbi, betokozódott rák eltávolítására tett sebészeti beavatkozás ellenére nem szenvednek el súlyos érzelmi megrázkódtatást, teljes bizonyossággal felépülnek. Na, szajkózhatja ezután a modern orvostudomány, hogy a gyógyulás a kemoterápiának köszönhetően jött létre!

AIDS

Az AIDS elnevezésének jelentése: szerzett immunhiányos

tünetegyüttes, amit sokan „az évszázad pestisének" neveznek.

A negyedik alaptörvényről szóló fejezetben már volt szó az immunrendszerről, amelyre a hagyományos orvostudomány úgy tekint, mint szervezetünk egyfajta védelmi hadseregére, amely mindenkor készen áll, hogy az ellenséges támadásokkal megküzdjön. Háború! Az Új Orvostudomány szempontjából az immunrendszerre egy kevésbé fontos szerep hárul, ami a szervezet biológiai folyamatainak megváltoztatására korlátozódik. Gyakorlatilag kaput nyit a mikrobáknak, amelyek a hideg szakaszban bekövetkezett károk helyreállításához szükségesek. Ezt a kaput pedig a mikrobák munkájának befejeztével – tudtunk nélkül – önműködően bezárja. Béke. Inteligens együttműködés

Ami pedig a HIV-vírus veszélyességét illeti, az orvosi irodalomban oldalak ezreit írták már tele anélkül, hogy végeredményre jutottak volna. Mindig adódnak új felfedezések, amik a korábbiaknak ellentmondanak. A diagnózisok is körülbelül így hangzanak: Ha valaki tuberkolózisban betegedik meg, és vérvizsgálata nem mutat HIV-vírust, tuberkolózisa van. Ha TBC-ben betegedett meg, és előfordul HIV-vírus a vérében, akkor ő AIDS-es és nem tuberkolózisos. Az AIDS-ről, a vírus megjelenéséről, terjedéséről összefoglalót talál Ghislaine Lanctôt – Az Egészségügyi Maffia c. könyvében is.

Nagy a valószínűsége, hogy nagyon sok ember HIV-vírus hordozó, de amíg erről nem tudnak, és nem rettegnek tőle, addig ágyukban fognak meghalni százéves korukban. Mert vajon mi zajlik le egy személyben, akivel egy rutin vérvétel után közlik, hogy *„Ön HIV-pozitív!"?* – Ebben az esetben bekövetkezik egy ún. orvosi diagnózisközlés okozta súlyos érzelmi megrázkódtatás. Ha a személynek sikerül valamilyen formában időlegesen túltennie magát rajta, akkor is Damoklész kardjával él a feje fölött ettől kezdve. Aki ezzel szemben villámcsapásként éli meg a diagnózis közlését, az azonnal „megbetegszik", a diagnozisközlés kiváltotta érzelmi sokknak megfelelő betegségben:

- *"Minden a nyakamba szakad!"* – vesemegbetegedés;
- *„Meg fogok halni!"* – tüdőmegbetegedés;
- *„Nem érek többé semmit!"* – csontproblémák;
- *„Kirekesztve érzem magama társadalomból"* – bőrbetegség.

Az AZT, valamint a többi jelenleg használatos AIDS ellenes szer pedig csak lerövidíti az utat a halálba.